

Editor Elf

Nyhetsbrev januari 2025

Månadens skrivknuff

5 min: flödesskrivning

Skriv oavbrutet vad som än dyker upp i tanken – utan att sudda eller redigera.

5 min: associationsövning

Skriv ner så många ord, företeelser och förnimmelser du kan komma på kring ordet "hemlighet".

20 min: berättelseövning

Skriv en berättelse om någon som tror sig vara helt ensam, men som hittar en oväntad gemenskap, eller möter en överraskande gest av medmänsklighet.

Vårens kurser på FU!

Nu går det att anmäla sig till vårens kurser på Folkuniversitetet! Till våren har flera av mina vanliga kurser bytt dag till måndagar och tisdagar, kanske passar det ditt schema bättre?

Skriv kreativt (måndagar, eller helgkurs)

Skriv Roman och novell (tisdagar)

Skriv poesi (måndagar)

Skriv deckare och spänning (helgkurs distans)

Missa heller inte att anmäla dig till de gratis prova-på-tillfällena för *Skriv kreativt* och *Skriv roman och novell* den 27 respektive den 28 januari.

Minimästarstudie: Clare Pooley

Clare Pooley skriver feelgood och hennes böcker innehåller alltid perspektiv som växlar mellan flera olika karaktärer. Hon lyckas om igen med konststycket att involvera flera berättelsebärande karaktärer med egna agendor utan att det blir spretigt – tvärt om kompletterar de varandra och fördjupar huvudkonflikten. Men hur gör hon? Vi provar att kika närmare på hennes debutbok *Ärlighetsprojektet*, en berättelse om en vandrande anteckningsbok där man uppmuntras skriva ner sina mörkaste hemligheter – och människorna som kommer i anteckningsbokens väg.

Jag misstänker att den viktigaste faktorn som gör att berättelsen blir så stringent trots alla perspektivbyten är att inte alla karaktärer är lika centrala. Monica är den tveklösa huvudkaraktären som etableras i två inledande kapitel, efter det kommer Julian och Hazard in relativt tidigt, medan Riley och Alice kommer in senare. Rileys perspektiv dyker upp första gången ungefär 20% in i handlingen, och Alices perspektiv dyker upp först 35% in i handlingen. Monica är perspektivbärande i betydligt fler kapitel än resterande karaktärer och hennes perspektiv är den röda tråden som knyter samman storyn. Men inte bara Monicas perspektiv, utan också Monicas café är en röd tråd dit alla andra karaktärers trådar leder. Det är en bra och naturlig mötesplats för karaktärer som annars inte har särskilt mycket gemensamt.

Dessutom har Pooley förmodligen god hjälp av att ett av de bärande temana i hennes böcker är ensamhet. Förutom att det ger karaktärerna en anledning att dras till varandra gör det också att det inte blir särskilt många extra bikastrakter att hålla reda på för läsaren trots att det kommer in ett perspektiv till. Om varje ny karaktär kom med en hel uppsättning familjemedlemmar, vänner och arbetskamrater att hålla reda på hade det förmodligen varit betydligt rörigare!

Sist men inte minst använder hon anteckningsboken och faktumet att varje ny karaktär drabbas av det väldigt mänskliga suget efter att försöka lösa föregående skribents problem för att sammanrikta deras berättelser och öka spänningen. För visst är det inte helt oproblematiskt att börja lägga sig i främmande människors liv?

Karaktärerna i korthet:

Monica, caféägare som längtar efter man och barn. (23 kapitel totalt)

Julian, avdankad och färgstark konstnär och patologisk lögnare. (15 kap.)

Hazard, börshaj med multipel missbruksproblematik. (15 kap.)

Riley, sorglös trädgårdsmästare och backpackare. (10 kap.)

Alice, familje-influencer som känner att verkligheten skaver för mycket. (10 kap.)

